

Die Sündenvergebung

Markus 2,2-12

¹Als er einige Tage später nach Kafarnaum zurückkam, wurde bekannt, dass er wieder zu Hause war. ²Und es versammelten sich so viele Menschen, dass nicht einmal mehr vor der Tür Platz war; und er verkündete ihnen das Wort. ³Da brachte man einen Gelähmten zu ihm; er wurde von vier Männern getragen. ⁴Weil sie ihn aber wegen der vielen Leute nicht bis zu Jesus bringen konnten, deckten sie dort, wo Jesus war, das Dach ab, schlugen die Decke durch und ließen den Gelähmten auf seiner Tragbahre durch die Öffnung hinab. ⁵Als Jesus ihren Glauben sah, sagte er zu dem Gelähmten: Mein Sohn, deine Sünden sind dir vergeben! ⁶Einige Schriftgelehrte aber, die dort saßen, dachten im Stillen: ⁷Wie kann dieser Mensch so reden? Er lästert Gott. Wer kann Sünden vergeben außer dem einen Gott? ⁸Jesus erkannte sofort, was sie dachten, und sagte zu ihnen: Was für Gedanken habt ihr im Herzen? ⁹Ist es leichter, zu dem Gelähmten zu sagen: Deine Sünden sind dir vergeben!, oder zu sagen: Steh auf, nimm deine Tragbahre und geh umher? ¹⁰Ihr sollt aber erkennen, dass der Menschensohn die Vollmacht hat, hier auf der Erde Sünden zu vergeben. Und er sagte zu dem Gelähmten: ¹¹Ich sage dir: Steh auf, nimm deine Tragbahre, und geh nach Hause! ¹²Der Mann stand sofort auf, nahm seine Tragbahre und ging vor aller Augen weg. Da gerieten alle außer sich; sie priesen Gott und sagten: So etwas haben wir noch nie gesehen.

¹ و بعد از چندی، باز وارد کفرناحوم شده، چون شهرت یافت که در خانه است، ² بی‌درنگ جمعی از دحام نمودند بقسمی که بیرون در نیز گنجایش نداشت و برای ایشان کلام را بیان می‌کرد. ³ که ناگاه بعضی نزد وی آمده مفلوجی را به دست چهار نفر برداشته، آوردند. ⁴ و چون به سبب جمعیت نتوانستند نزد او برسند، طاق جایی را که او بود باز کرده و شکافته، تختی را که مفلوج بر آن خوابیده بود، به زیر هشتند. ⁵ عیسی چون ایمان ایشان را دید، مفلوج را گفت، ای فرزند، گناهان تو آمرزیده شد. ⁶ لیکن بعضی از کاتبان که در آنجا نشسته بودند، در دل خود تفکر نمودند ⁷ که چرا این شخص چنین کفر می‌گوید؟ غیر از خدای واحد، کیست که بتواند گناهان را ببامرزد؟ ⁸ در ساعت عیسی در روح خود ادراک نموده که با خود چنین فکر می‌کنند، بدیشان گفت، از بهر چه این خیالات را به خاطر خود راه می‌دهید؟ ⁹ کدام سهلتر است؟ مفلوج را گفتن گناهان تو آمرزیده شد؟ یا گفتن برخیز و بستر خود را برداشته بخرام؟ ¹⁰ لیکن تا بدانید که پسر انسان را استطاعت آمرزیدن گناهان بر روی زمین هست. مفلوج را گفت، ¹¹ تو را می‌گویم برخیز و بستر خود را برداشته، به خانه خود برو! ¹² او برخاست و بیتأمل بستر خود را برداشته، پیش روی همه روانه شد بطوری که همه حیران شده، خدا را تمجید نموده، گفتند، مثل این امر هرگز ندیده بودیم!

Matthäus 18,21-22

²¹Da trat Petrus zu ihm und fragte: Herr, wie oft muss ich meinem Bruder vergeben, wenn er sich gegen mich versündigt? Siebenmal? ²²Jesus sagte zu ihm: Nicht siebenmal, sondern siebenundsiebzigmal (bzw. siebenmalsiebzigmal).

²¹ آنگاه پطرس نزد او آمده، گفت، خداوندا، چند مرتبه برادرم به من خطا ورزد، می‌باید او را آمرزید؟ آیا تا هفت مرتبه؟ ²² عیسی بدو گفت، تو را نمی‌گویم تا هفت مرتبه، بلکه تا هفتاد و هفت مرتبه!

Johannes 20,19-23

¹⁹Am Abend dieses ersten Tages der Woche, als die Jünger aus Furcht vor den Juden die Türen verschlossen hatten, kam Jesus, trat in ihre Mitte und sagte zu ihnen: Friede sei mit euch! ²⁰Nach diesen Worten zeigte er ihnen seine Hände und seine Seite. Da freuten sich die Jünger, dass sie den Herrn sahen. ²¹Jesus sagte noch einmal zu ihnen: Friede sei mit euch! Wie mich der Vater gesandt hat, so sende ich euch. ²²Nachdem er das gesagt hatte, hauchte er sie an und sprach zu ihnen: Empfangt den Heiligen Geist! ²³Wem ihr die Sünden vergebt, dem sind sie vergeben; wem ihr die Vergebung verweigert, dem ist sie verweigert.

¹⁹ و در شام همان روز که یکشنبه بود، هنگامی که درها بسته بود، جایی که شاگردان به سبب ترس یهود جمع بودند، ناگاه عیسی آمده، در میان ایستاد و بدیشان گفت، سلام بر شما باد! ²⁰ و چون این را گفت، دستها و پهلوی خود را به ایشان نشان داد و شاگردان چون خداوند را دیدند، شاد گشتند. ²¹ باز عیسی به ایشان گفت، سلام بر شما باد. چنانکه پدر مرا فرستاد، من نیز شما را می‌فرستم. ²² و چون این را گفت، دمید و به ایشان گفت، روح القدس را بپایید. ²³ گناهان آنانی را که آمرزیدید، برای ایشان آمرزیده شد و آنانی را که بستید، بسته شد.

Psalm 51

(Für den Chormeister. Ein Psalm Davids, als der Prophet Natan zu ihm kam, nachdem sich David mit Batseba vergangen hatte.)

Gott, sei mir gnädig nach deiner Huld, / tilge meine Frevel
nach deinem reichen Erbarmen!
Wasch meine Schuld von mir ab / und mach mich rein
von meiner Sünde!
Denn ich erkenne meine bösen Taten, / meine Sünde steht
mir immer vor Augen.
Gegen dich allein habe ich gesündigt, / ich habe getan,
was dir missfällt.
So behältst du recht mit deinem Urteil, / rein stehst du da
als Richter.
Denn ich bin in Schuld geboren; / in Sünde hat mich mei-
ne Mutter empfangen.
Lauterer Sinn im Verborgenen gefällt dir, / im Geheimen
lehrst du mich Weisheit.
Entsündige mich mit Ysop, dann werde ich rein; / wasche
mich, dann werde ich weißer als Schnee.
Sättige mich mit Entzücken und Freude! / Jubeln sollen
die Glieder, die du zerschlagen hast.
Verbirg dein Gesicht vor meinen Sünden, / tilge all meine
Frevel!
Erschaffe mir, Gott, ein reines Herz / und gib mir einen
neuen, beständigen Geist!
Verwirf mich nicht von deinem Angesicht / und nimm
deinen heiligen Geist nicht von mir!
Mach mich wieder froh mit deinem Heil / mit einem wil-
ligen Geist rüste mich aus!
Dann lehre ich Abtrünnige deine Wege / und die Sünder
kehren um zu dir.
Befrei mich von Blutschuld, Herr, du Gott meines Heiles,
/ dann wird meine Zunge jubeln über deine Gerechtigkeit.
Herr, öffne mir die Lippen / und mein Mund wird deinen
Ruhm verkünden.
Schlachtopfer willst du nicht, ich würde sie dir geben; / an
Brandopfern hast du kein Gefallen.
Das Opfer, das Gott gefällt, ist ein zerknirschter Geist, /
ein zerbrochenes und zerschlagenes Herz wirst du, Gott,
nicht verschmähen.
In deiner Huld tu Gutes an Zion; / bau die Mauern Jerusa-
lems wieder auf!
Dann hast du Freude an rechten Opfern, / an Brandopfern
und Ganzopfern, / dann opfert man Stiere auf deinem
Altar.

Ehre sei dem Vater und dem Sohn und dem Heiligen Geist
/ wie im Anfang, so auch jetzt und allezeit und in Ewig-
keit. Amen

[برای سالار مغنیان. مزمور داود وقتی که ناتان نبی بعد
از در آمدنش به بنشبع نزد او آمد]

ای خدا به حسب رحمت خود بر منرحم فرما؛ به حسب
کثرت رافتخویش گناهانم را محو ساز.
مرا از عصیانم به کلی شست و شو ده و از گناهم مرا
طاهر کن.
زیرا که من به معصیت خود اعتراف می‌کنم و گناهم
همیشه در نظر من است.
به تو و به تو تنها گناه ورزیده، و در نظر تو این بدی را
کرده‌ام، تا در کلام خود مُصَدِّق گردی و در داوری
خویش مُزْکّی شوی.
اینک، در معصیت سرشته شدم و مادرم در گناه به من
آبستن گردید.
اینک، به راستی در قلب راغب هستی. پس حکمت را
در باطن من به من بیاموز.
مرا با زوفا پاک کن تا طاهر شوم. مرا شست و شو کن
تا از برف سفیدتر گردم.
شادی و خرمی را به من بشنوان تا استخوانهایی که
کوبیده‌ای به وجد آید.
روی خود را از گناهانم بپوشان و همهٔ خطایای مرا
محو کن.
ای خدا دل طاهر در من بیافرین و روح مستقیم در باطنم
تازه بساز.
مرا از حضور خود مینداز، و روح قدوس خود را از
من مگیر.
شادی نجات خود را به من باز ده و به روح آزاد مرا
تأیید فرما.
آنگاه طریق تو را به خطاکاران تعلیم خواهم داد، و
گناهکاران بسوی تو بازگشت خواهند نمود.
مرا از خونها نجات ده! ای خدایی که خدای نجات من
هستی! تا زبانم به عدالت تو ترنم نماید.
خداوندا لبهایم را بگشا تا زبانم تسبیح تو را اخبار نماید.
زیرا قربانی را دوست نداشتی والا می‌دادم. قربانی
سوختنی را پسند نکردی.
قربانی‌های خدا روح شکسته است. خدایا دل شکسته و
کوبیده را خوار نخواهی شمرد.
به رضامندی خود بر صهیون احسان فرما و حصارهای
اورشلیم را بنا نما.
آنگاه از قربانی‌های عدالت و قربانی‌های سوختنی تمام
راضی خواهی شد و گوساله‌ها بر مذبح تو خواهند
گذرانید.

جلال باد بر پدر و پسر و روح القدس
چنانکه از روز نخست بوده اکنون هم هست
و همیشه تا سالهای سال باقی خواهد بود آمین